

Povlsen : Gennemføres det foreliggende Lovforslag, saa har man derved gjort Ende paa den Ritualfrihed. Sønderjyderne har, indtil der maatte komme en kongelig Anordning, som ændrer derved. Om denne kongelige Anordning er der indenfor Flertallet meget skarp Strid, idet det konservative Folkeparti ønsker, man skal gribe ind i Sønderjydernes Ritualfrihed med Hensyn til Daaben, medens Venstre ønsker, den skal opretholdes. Men altsaa, Gennemførelsen af det foreliggende betyder, indtil det ændres ved en kongelig Anordning, at det er forbi med Sønderjydernes Ritualfrihed.

Kirkeministeren (J. C. Christensen) : Hvad det sidste Spørgsmaal angaar, vil — det blev ogsaa omtalt af den første ærede Taler (Moltesen) — Gennemførelsen af det foreliggende Lovforslag ikke afskaffe den saakaldte Ritualfrihed, som er i Sønderjylland, men Spørgsmaalet om Fortsættelse af denne Frihed ligesom om de øvrige Kirkeskikke dernede vil blive afgjort ved kongelig Anordning. Anderledes er Stillingen ikke. Og hvad Indholdet af den kommende kongelige Anordning angaar, findes der Udkast til en saadan i Betænkningen fra det kirkelige Udvalg. Jeg antager i øvrigt ikke, der er Uoverensstemmelse her i Tinget mellem de Talere, der har haft Ordet, om Indholdet af de første to, ja, halvtredie Paragraf af denne Anordning, idet Hovedindholdet i den er, at Præster og Menigheder i de sønderjydske Landsdele, hvor de ønsker det, skal være berettigede til at bibeholde af Kirkeskikke, hvad der forefindes ved Genforeningen. Det er Hovedlinien deri, og det kan der dog vel neppe være nogen Uoverensstemmelse om. Hvad nu Bestemmelsen om de 3 Daabsritualer angaar, som de har dernede, er Forholdet det, at man har ment i det kirkelige Udvalg fra Flertallets Side, at man meget vel kan fortsætte med, hvad der i den Henseende findes i den liturgiske Haandbog, men at man maatte indføre Tilspørgsel om Forsagelse og Tro ved Daaben. Mindretallets 8 Medlemmer har ment, at ogsaa heri kunde der ske Lempelse, naar Biskoppen gav Bemyndigelse til noget saadant efter Forhandling med vedkommende Præst, og efter at vedkommende Menigheds Repræsentanter havde givet Tilslutning dertil.

Saa spurgte det ærede Medlem Hr. Povlsen, om jeg vilde følge, hvad der er udtalt her af Venstremindretallet, eller jeg vilde følge det konservative Mindretal i deres Betragtninger, naar en saadan kongelig Anordning skal udstedes, og om jeg

kommer til at stille Forslag derom. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at min Mening er i alt væsentligt at følge det Udkast, der her foreligger, men jeg vil dog, forinden jeg skrider til endelig at afgive Indstilling om en saadan Anordning, mene at burde forhandle med vedkommende kirkelige Mynighed i Sønderjylland. Det er jo ikke alene Præsternes Frihed, man skal værne dernede, men nok saa meget synes det mig Menighedens, og en Ordning, der vil gaa Menigheden imod, vil jeg for mit Vedkommende betragte som forkastelig. Min Hensigt er da at indføre en Ordning, der i største Lempelighed lader Menighederne dernede beholde, hvad de vedkender sig og tidligere har været glade ved. Der maa tages noget Hensyn til de særlige sønderjydske Forhold, medens vi selvfølgelig bør imødekomme Sønderjydernes Hovedbetragtning, som de gør gældende i deres kirkelige Udvalg, at det gælder om at forene den sønderjydske Kirke og den danske Folkekirke, saaledes at de bliver en Enhed, og man tager det bedste fra begge Sider. Det er ogsaa det, denne Lovgivning stræber henimod.

Det ærede Medlem Hr. Povlsen forekastede mig, at det Forslag, jeg her havde stillet, var forkasteligt, fordi det ikke behandlede de kongerigske Loves Indførelse i Sønderjylland enkeltvis, men indførte en hel Række Love paa een Gang. Denne Indvending synes mig ikke paa nogen Maade at holde Stik; thi den Fremgangsmaade, Rigsdagen har benyttet, har været den, at man indførte en hel Række Love samtidig i Sønderjylland og kun forelagde Lovforslag om saadanne Loves Indførelse enkeltvis, naar der krævedes Ændringer i bestaaende Love baade af Hensyn til det gamle Land og de sønderjydske Landsdele. Man kunde saaledes ikke uden videre forelægge den danske Menighedsraadslov og gøre den gældende for Sønderjylland, fordi der dér krævedes Ændringer i Forholdene paa begge Sider af Kongeaen og saa fremdeles. At det er den Fremgangsmaade, vi har anvendt, kan det ærede Medlem overbevise sig om ved at se paa et Par nylig vedtagne Love. Den 6. Maj, altsaa for en 4—5 Dage siden, vedtog Folketinget en Lov om Indførelse af den danske Lovgivning om Veje og Gangstier i Sønderjylland, og der nævnes dér forskellige Love, der skal indføres dernede. Den 7. April vedtog Folketinget en Lov om kommunale Loves Gyldighed i Sønderjylland, hvor der nævnes ikke mindre end 8 Love der uden videre indføres i